

Durmuş Hocaoglu; Bizi Düşünen Adam!

Gidiyorlar işte... Bütün güzel insanlar birer birer bizi terk edip “Hakk” ettikleri yere; daha güzel bir mekâna gidiyorlar... Davetin kutsanietinden olsa gerek bize haber bile vermeden gidiyorlar!...

Vakit geldi!

Mevsim Sonbahar...

Önde O Durmuş,

Ardında kalabalıklar

Kızıl Elmaya dek gidiyorlar...

O’nu bir gazete sayfasının köşesinde tanıdım. Bütün gücüyle haykırıyordu...

O’nu tanıdığımda sayıklıyordum... Yeni yetme bir delikanlıydım ve kaygılıydım...

O’nu tanıdığımda yeni bir dünya savaşı veriyordum; muharebe meydanında yalnızdım, çaresizdim ve yaralıydım...

O’nu tanıdığımda beynimin bir tarafı travmalı, diğer tarafı yorgundu...

Durmuş Hocaoglu: Düşündüren Adam!...

Ben veya benim gibi birçok seveni O'nu yakından tanıyamadı, elini tutup öpemedi ve diz vurup; diz büküp yanı başında oturup O'nu sabahlara dek dinleyemedi...

Hocaoglu, okuduğum gazeteyi sırf O yazdığı için aldığımı, katıldığı televizyon programlarını sadece O katıldığı için izlediğimi hiçbir zaman öğrenemedi...

Söyleyemedim... Ziyaretine gidemedim... Çok kardeşimi sohbetine, çok kardeşimi ve arkadaşımı yanına irşada göndersimse de ben gidemedim...

Üveysi bir sevgiyle, uzaktan bir saygıyla ve dostlar arasında sitayişle dolu iktibaslarla andım hep O'nu...

Evet, Durmuş Hocaoglu Milliyetçi ve Mukaddesatçı Müslüman Türk Gençliğinin Hocasıydı...

Yazdıklarıyla bir nesli ayakta tutan adamdı Hocaoglu... Sadece bir nesli mi; sadece bir fikir sistemine bağlı olanları mı?... Elbette hayır. O bütün bir Türk Dünyası'nın ve İslam Dünyası'nın "Düşünen Adamıydı"... Türkiye'den başlayarak bütün Türk ve İslam Dünyası için düşünür, fikir üretti...

Durmuş Hocaoglu: Güzel Adam!...

Gidiyorlar işte... Bütün güzel insanlar birer birer bizi terk edip "Hakk"ettikleri yere; daha güzel bir

mekâna gidiyorlar...

Davetin kutsanietinden olsa gerek bize haber bile vermeden gidiyorlar!...

Bizim pespaye davranışlarımızdan, bizim edepsizliklerimizden ve bizim laf anlamazlığımızdan bıkip, gidiyorlar...

Bizim çirkinliklerimiz boğuyor Onları... Gidiyorlar... Hocaoglu Durmuş da öyle... Beklediği daveti alınca, gitti... Güzeli Yaradan'ın emr-i ilahisiyle Güzeli Adam olarak gitti...

Durmuş Hocaoglu: İman Adamı!...

Ve biz, bir İman Adamı'ndan, bir Güzeli Adam'dan ve bizim için Düşünen Bir Adam'dan mahrum kaldık...

Veyl bize!... Vah bize!... Yas bize, matem bize...

Allah Rahmet Eylesin... Makamı Âli, Mekânı Cennet Olsun...

Fatihalarla...

CUMHUR BULUT Millethaber